

РЕШЕНИЕ

№ 33

гр. Павликени, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАВЛИКЕНИ, I СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Евелина Карагенова

при участието на секретаря Венка Миланова
като разгледа докладваното от Евелина Карагенова Гражданско дело № 20224140100232 по описа за 2022 година

Производството е образувано въз основа на искова молба, подадена от ЗАД „Б. В. И. Г.“ АД, чрез адв П. А. от *АК по предявен установителен иск от 5000лв. частичен от общо 190106лв. против Г. И. М. от ***. В исковата молба се твърди, че въз основа на заявление от ЗАД „Б. В. И. Г.“ АД гр. *** по ЧГрД№ ***/2022г на *РС е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК против Г. И. М. от *** за сумата от 5000лв. част от платено обезщетение по щета №*** по описа на ищеца, ведно със законната лихва от 15.03.2022г до окончателното изплащане на вземането и 620лв. разноски. След възражение на длъжника, че не дължи сумата в срока даден по разпореждане от съда, е предявен настоящия установителен иск. В исковата молба се твърди, че на 17.01.2019г между страните е сключена имуществена застраховка „Б. К. С.“ с „М. П.“ЕООД като е застрахован за всички рискове по клауза „Пълно каско“ товарен автомобил марка „Ленд Ровър“ модел „****“ с рег № *** със срок на действие на застраховката от 00.00часа на 31.01.2019до 00.00часа на 31.01.2020г. На 19.08.2019г в района на сметището край гр. Б. ч. на път ***, км** ответникът ,управлявайки кон с каруца-ППС, е нарушил правилата на движение като навлязал от земен път на път с настилка без да пропусне движещия се пътя с настилка товарен автомобил „Ленд Ровър“ модел „****“ с рег № ***, управляван от Р. П. Р. от ***, вследствие на което настъпил удар между автомобила и коня и реализирано ПТП с нанесени значителни материални щети на застрахования автомобил. Вследствие на удара, автомобилът се преобърнал неколkokратно и е унищожен до степен непригодност. Причина за реализираното ПТП са противоправните действия на ответника, видно от КП за ПТП с пострадали лица и материални щети от

19.08.2019г на РУ ***. Образованото ДП №***г по описа на РУ *** е прекратено, тъй като деянието не съставлява престъпление от общ характер, а се преследва по тъжба на „М. П.“ЕООД на 12.11.2020г. По уведомление за щета от 22.08.2019г от П. Р. Р. е образувана застрахователна полица/щета/ *** по описа на ищцовото дружество като застрахованият е избрал да бъде обезщетен чрез ремонт на автомобила в сервиз, посочен от застрахователя. Установена е тотална щета по смисъла на чл.390 ал.2 от КЗ, тъй като съгласно опис и оценка на вредите е установено, че разходите за необходимия ремонт надвишават 70% от действителната му стойност. Стойността на вредите на застрахования автомобил е 190106лв, от които 190046лв. ищецът е платил с преводно нареждане от 04.12.2019г като застрахователно обезщетение на собственика на унищожения МПС- „М. П.“ ЕООД, а остатък от 60лв. с преводно нареждане нареждане от 16.12.2019г ищецът е платил на ТД“В. А. Д. С. Б.“ ЕАД за транспортиране на унищожения автомобил, а регистрацията на автомобила е прекратена на 04.11.2019г поради тотална щета. Ищецът моли съда да признае за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 5000лв. като част от платено обезщетение по горепосочената щета общо в размер на 190106лв. на основание застрахователен договор по имуществена застраховка „****“, обективизиран в застрахователна полица/щета №*** по описа на ищеца, за нанесени имуществени щети на товарен автомобил „Ленд Ровър“ модел „****“ с рег №***, вследствие застрахователно събитие ПТП, настъпило на 19.08.2019г в района на сметището край гр. Б. ч. на път ***, км**, ведно със законната лихва от 15.03.2022г до окончателното изплащане на вземането. Претендира за направени разноски по заповедното и настоящото дело. В съдебно заседание ищецът поддържа предявения иск. Твърди, че отговорността за настъпилото ПТП е изцяло на ответника, който е отнел предимството на движещия се по главен път автомобил и не е направлявал животното така, че да не създава пречки за движението по пътищата. Прави възражение за включване на пътните разноски в претендираните разноски от ответника.

Писмен отговор от ответника е постъпил чрез пълномощника му адв.Д.Д. от **АК.Твърди, че искът е допустим, но е неоснователен. Твърди, че ПТП не е реализирано единствено поради противоправните действия на ответника, а в хода на ДП не са изследвани всички факти и обстоятелства обективно, тъй като било установено, че товарният автомобил „излиза от завой с несъобразена скорост с пътните условия -67км/ч и липса на видимост. Съприкосновението на огледалото на автомобила с главата на коня означава, че конят е бил извън пътя, на банкета на земния път, а ответникът като водач на ППС с животинска тяга е предприел внимателно маневра като. Се е уверил предварително, че на пътя няма МПС, опитал се да спре коня преди да навлезе на асфалтовия път, когато забелязал бързо движещия се автомобил, но поведението на животното било непредвидимо. Конят се движел бавно и бил почти спрял преди неочаквано да излезе на банкета, а след удара на главата на коня с огледалото на автомобила, водачът не успял да го овладее-

това обстоятелство не зависело от водача на каруцата и не може да му се вмени като отговорност. Твърди, че автомобилът се е движил с повече от 67км/ч, липсват доказателства за нарушение на ответника по чл.49 от ЗДвП, извършено виновно, а нарушението е в резултат на непредвидени обстоятелства. Твърди, че уврежданията на товарния автомобил в резултат единствено от сблъсъка с коня биха били много по-малки от тези, причинени вследствие с високата му скорост и излизането от платното за движение, съприкосновението с камък и дърво и преобръщането в резултат на това съприкосновение. Твърди, че не е доказана причинно-следствената връзка между размера на щетите на товарния автомобил и поведението на ответника, претендираните от ищеца вреди са прекомерни спрямо вината и съучастията на ответника в ПТП, а обезщетението е твърде високо за ответника - пенсионер. Моли искът да бъде отхвърлен, евентуално да се намали размера му като се приеме че основната част от причинената щета по автомобила се дължи на поведението на водача на автомобила. В съдебно заседание твърди, че водачът на товарния автомобил е има възможността да предотврати ПТП ако се е движил с 50км/ч. Претендира за направени разноски.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните, съдът приема за установено, че е предявен частичен иск по чл.415ал.1 вр чл.422 от ГПК вр чл.410 ал.1 т.1 от КЗ, вр чл.86 от ЗЗД.

Видно е от приложеното по делото ЧГрД№ ***Г по описа на *РС по заявление от ищеца по настоящото дело против Г. И. М. *** е издадена заповед по чл 410 от ГПК за сумата от 5000лв. част от платено обезщетение по щета №*** по описа на ищеца, ведно със законната лихва от 15.03.2022г до окончателното изплащане на вземането и 620лв. разноски. След направени възражение от ответника, в изпълнение на разпореждане от 15.04.2022г , е предявен в срок настоящия установителен иск, който е допустим.

От представената от ищеца като писмено доказателство застрахователна полица №*** по описа на ищеца, същата е сключена със срок 00.00часа на 31.01.2019г-000часа на 31.01.2020г между собственика „М. П.“ ЕООД гр.*** на товарния автомобил „Ленд Ровър“ модел „***“ с рег № *** за „Пълно Каско“ с включени допълнителни покрития „Помощ на пътя“ и „Официален сервис“.

По делото е прието заявление за изплащане на застрахователно обезщетение, подадено до ищеца, в което е посочено, че на 19.08.2019г на на път ***, км ** водачът на каруца излиза от земен път внезапно, не пропуска движещото се по пътя МПС, вследствие на което последвал удар, автомобилът напуска вляво очертанията на пътното платно, навлиза в канавка, удря се в две дървета, които изкоренява и се преобръща няколко пъти и автомобилът не е в движение. Приложен е КП за ПТП с пострадали лица и материални щети от *** Н.Й., посетол ПТП на 19.08.2019г около 10.30часа, в който е посочено, че участници в ПТП са както следва: Участник

1:ППС1 с рег № ***, марка „Ленд Ровър“ модел „****“, собственост на „М. П.“ ЕООД ***, с водач Р. П. Р. от ***, правоспособен водач, притежаващ СУМПС №***, валидно до **.06.2027г, неупотребил алкохол, притежаващ застраховка „ГО“ при ищцовото дружество по валидна полица, претърпяло множество деформации по цялото купе, Участник 2:пътник в ППС1 Д. Х. Р. от ***, Участник 3:ППС2-конска каруца с водач Г. И. М. от ***, притежаващ СУМПС №***,валидно до **.10.2019г, неупотребил алкохол, с щети конят, теглещ каруцата умира, Участник 4: пътник в ППС 2 В. В. М. от гр.Б. ч.. Пострадали са водача на ППС2 Г. М., получил разкъсно-контузна рана на главата, охлузвания, натъртвания по тялото, без опасност за живота.Посочени са обстоятелства и причини за ПТП: Водачът на ППС2 като водач на конска каруца излиза от земен път на такъв с настилка като не спазва задължението си да пропусне движещия се по пътя с настилка водач на ППС1, вследствие на което водача на ППС1 удря коня, теглещ каруцата, продължава движението си като напуска в ляво очертанията на пътното платно, навлиза в крайпътна канавка, където пропада и се преобръща, с което водачът на ППС 1 реализира ПТП с пострадал. Образувано е ДП № ***г по опис на РУ ***, приключило с постановление за прекратяване на наказателното производство от 12.11.2020г с мотиви, че деянието не съставлява престъпление от общ характер, а се преследва по тъжба на пострадения-управителя или упълномощен представител на „М. П.“ ЕООД гр.***.

Приложен е опис на претенция от 22.08.2019г по щета №*** с посочен начин на обезщетение -сервиз, както и копие проформа фактура от ***.2019г за сумата от 150047.19лв.. Представено е посмо от ищеца до собственика на товарния автомобил по претенцията за застрахователното обезщетение, че разходите по ремонта на автомобила, необходими за възвръщането му в предишното състояние преди ПТП-, надхвърля 70% от действителната стойност на МПС към датата на събитието, т.е е налице „Тотална щета“ по смисъла на чл.390 ал.2 от КЗ. Представено е писмено доказателство да прекратена регистрацията на процесното МПС от 04.11.2019г.Представен е доклад по щета №**** с предложение да се изплати на собственика на процесния застрахован автомобил „М. П.“ ЕООД *** сумата от 190 046лв. и с преводно нареждане за кредитен превод ищецът е превел на „М. П.“ ЕООД *** тази сума на 04.12.2019г. Представен е доклад по процесната щета за изплащане на „В. А. С. Б.“ ЕООД *** сумата от 60лв. за отстраняване на щетите, както и фактура 16.12.2019г, съгласно която ищецът е превел сумата 60лв. на „В. А. С. Б.“ ЕООД *** с основание транспортна услуга по щета №*** за автомобил „Рейндж Ровър“ с рег № *** в *** във вр с т.5.4 и т.2.3 от абонаментен договор за оказване пътна помощ ***.01.2016г за ноември 2019г. Представени са и ОУ по застраховка „Каско Стандарт“ на ищцовото застрахователно дружество.В тях е посочено, че в клауза „Пълно Каско“ застрахователят покрива щети, причинени от застрахователно събитие, вкл ПТП. С допълнителното покритие „Помощ на пътя“ застрахователят осигурява на застрахования да ползва помощ на пътя/автоасистанс/ при

обездвижване на МПС чрез предварително указана асистанс компания на територията на Р България.

Ангажирани са гласни доказателства.

Св.Д.Д., работеща като *** в *** дава показания, че на процесната дата на сметището дошъл Г. М. с внука си с кон и каруца и изхвърлял цигли, боклуци. Тя ги оставила и отишла до магазина по асфалтовия път на разстояние от 10 минути от сметището. Върнала се и ги заварила на сметището. Г. М. я попитал има ли движение по асфалтовия път, а тя му отговорила, че не е видяла кола, движение. След малко чула шум, обърнала се и видяла Г. М. и внука му в каруцата, а коня паднал, автомобил в дупка на пътя, изкоренила едно дърво отдясно на пътя. После Г. М. и внука му слезли от каруцата. Твърди, че конят умрял на пътя, а Г. М. я упрекнал, че е виновна защото не му казала за кола на пътя. Твърди, че сметището е на 10-15 крачки от асфалтовия път. Твърди, че от земния път, откъдето е бил Г. М. с каруцата има видимост към асфалтовия път и в двете посоки, като нямало дървета, които да пречат на видимостта.

Св.В. М.-внук на Г. М. дава показания, че на процесната дата сутринта между 10.30ч и 11.00 часа били с дядо си с кон и каруца на сметището. Твърди, че от черния път се вижда асфалта. След като изхвърлили боклука и били на черния път, който пресича асфалтовия път, видели св.Д., която пресичала асфалтовия път и спряла на 3 метра от тях като дядо му я питал има ли движение по пътя, а тя ми казала, че няма никой, да минава. В каруцата дядо му бил отпред, а той бил отзад, облегат на една страна и гледал гърба на дядо си. Твърди, че от мястото им вдясно имало видимост, но отляво имало храсти. Твърди, че таман конят да стъпи на асфалтовия път, товарния автомобил, идващ отляво, му „изтряскал“ главата, конят умрял на място, отхвъркнал на метър от каруцата, каруцата се наклонила и дядо му паднал. Видял товарния автомобил да отива в канавката отляво, отсичайки дърво. После твърди, че дървото е било дебело 3-4 педи и се наклонило на една страна. Твърди, че инцидентът бил на 20-30м от мястото, където товарния автомобил паднал в канавката, нямало спирачен път. Отишъл до автомобила, изкарал мъжа и жената, които били добре и с дядо си си тръгнали към тях пеша. После с полицаите се върнали на място, дядо му имал рани по главата и рамото и отишли с линейка до болницата. Посочва, че всъщност каруцата след удара останала изправена на колелата си, но се била завъртяла.

Св.Р.Р. дава показания, че имал лизингов автомобил с рег № ***, марка „Ленд Ровър“ модел „***“. Твърди, че на посочената дата го управлявал и пътувал през гр.Б. ч. към гр. С. със съпругата си. На разклона са с.Р. завил по пътя за с.В. към гр.С.. Отдясната страна на пътя имало висока растителност и изведнъж оттам излязал кон с каруца без да спира. Видял ги като те били на асфалта за часх от секундата ги видял и нямал възможност да спре. Управлявал автомобила със скорост 50-55км/ч. Твърди, че в каруцата имало 2

души-по-възрастният бил прав, а другият-седнал. Отклонил автомобила вляво, конят връхлетял отстрани с главата си върху предното му стъкло по страничното огледало, от удара автомобилът се изхвърлил в лявата канавка, отворили се еърбеците, ударил с в салкьма и се превъртели 2-3 пъти, останали по таван и не могли да излязат. Едно лице/но не от хората в каруцата/ им помогнал да излязат като изкъртил предното стъкло, което било станало „на сол“ от удара, с щанга и извадил оттам съпругата му. Видял коня със спукана глава с доста кръв умрял, каруцата, но хората от нея ги нямало там. От ищцовото дружество им платили за тотална щета и прибрали автомобила. После дошли група цигани с полиция, попитал възрастния циганин защо не спрял да се огледа, а той казал, че искал да мине по-бързо. Конят с каруцата идвали откъм черния път от сметището, искали да продължат направо през асфалтовия път пок по черен път към махалата. Твърди, че видял коня с каруцата на около 10-15м. Пред него и зад него не е имало други автомобили.

Св.Д.Р. твърди, че със съпруга ѝ на процесната дата минали през околоръстния път на гр.Б. ч. на път за гр.С.. След кръстовището за с.Р. имало голям завой, асфалтовия път бил с много дупки и съпруга ѝ карал внимателно-с около 50км/ч. Вдясно от пътя имало храсти и оттам видяла кон да тича с каруца, казала на съпруга си „Внимавай“, той казал „Видях“ и се опитал да заобиколи ,но главата на коня се ударила от нейната страна в автомобила, отворили се еърбеците, автомобилът бил изтласкан наляво в канавката, обърнал се няколко пъти, останали по таван. Откъдето излязал коня с каруцата било черен път, от другата страна на асфалтовия път също има черен път, който води към махалата. Твърди, че по-възрастния мъж управлявал каруцата, а по-младия бил седнал на дългата страна. Била изплашена. Някакъв човек ги извадил и тогава видяла на асфалта каруцата, която не била обърната, не била завъртяна, а била насочена към черния път, на пътното платно, коня с кръв като главата му била в лявата лента на пътното платно като двете лица от каруцата били избягали. После дошли от махалата. Съпругът ѝ попитал възрастния мъж защо не оглеждал, а той казал, че бил сигурен, че ще мине. Видяла, че са се ударили в тънък салкьм, закачен с лява предна гума.

Св.Н.Й., работещ през 2019г в РУ *** като *** твърди, че е съставил процесния КП, местопроизшествието било станало в населеното място на гр.Б. ч. на околоръстното. Автомобилът бил извън платното за движение в ниската част на пътя вляво, извън платното за движение, блъснатото животно било на платното за движение. На място нямало лица от каруцата, после дошли. На мястото на ПТП има черен път, пресичащ главния път като от него излязал коня с каруцата, а пред мястото на ПТП има ляв завой на изхода за града. По асфалтовия път имало дупки. Имало тънки повалени дървета. Кварталният полицай , отговарящ за гр.Бяла чарква установил хората от каруцата.

По делото е прието заключението по назначена съдебна автотехническа

експертиза от вещото лице *** Н.А. . Съдът кредитира същото като обективно, компетентно дадено от лице, притежаващо необходимите специални знания, като не е оспорено от страните. От заключението се установява, че товарен автомобил рег № ***, марка „Ленд Ровър“ модел „***“, управляван от водача Р. Р. се движел в гр.Б. ч. по път *** в посока от *** към с.В. от север към юг през светлата част от денонощието със скорост от 59.1 до 60 км/ч, а по същото време каруца, теглена от кон, управляван от Г. М. навлиза от черен, земен път от запад към изток от сметище към друг път, покрит с фракция и продължава направо върху платното за движение по път *** като пресича траекторията на движение на товарния автомобил. Водачът на товарния автомобил възприел каруцата, теглена от кон като опасност и предприема маневра „завиване наляво“ с цел предотвратяване на произшествието, но не успява преди мястото на удара и вследствие пресичане траекторията на движение на автомобила и каруцата с коня, настъпва удар с дясната страна на товарния автомобил и главата на коня, теглен от каруцата. След удара движението на автомобила продължава в югоизточна посока, изминава 9.9 м, навлиза косо върху източния банкет, където изминава разстояние от 6.3 м в движение с оставяне на следи от преминали колела чрез въртене, навлиза върху ската с низходящ наклон в посока изток където при движението си на изток извън пътя, се удря последователно в камък и дърво, изминава 24.9 м на странично протриване и завъртане в посока обратна на часовниковата стрелка с преобръщане през лява странична част и таван, спира, изразходил кинетичната си енергия на дясна странична част, с предна част към юг върху затревена площ с високостеблена растителност, на разстояние 6.3 м, където е намерен при огледа. След удара каруцата с коня от източна преминава в южна посока на движение, при което конят пада на лява странична част върху западната пътна лента с предната си част към югозапад, където е намерен по време на огледа. Вследствие на това ПТП има пострадали, нанесени са щети по товарния автомобил и е починал коня. Налице е причинно-следствена връзка между механизма на ПТ. И причинените щети на МПС като не се установяват повреди, които не са в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП. На товарния автомобил са установени следните щети: счупена предна броня, счупено стъкло на десен фар, деформиран преден десен калник, деформирана предна дясна врата, счупени дясно странично огледало, стъкло на предна дясна врата, предна дясна колонка, предно панорамно стъкло, задна дясна врата с одирания, деформиран таван, активирани въздушни възглавници на четирите врати, деформиран предел ляв калник, надраскани предна и задна леви врати, преден капак, счупени стъкло на ляв фар, предна лява колонка, ляво странично огледало, пластмасова кора под двигателя, скъсана предпазна ламарина под купе. Щетата в технически и икономически аспект е тотална, т.е. невъзстановимо дефектиралите елементи на автомобила са над 60% и на практика се обезмисля от икономическа гледна точка възстановяването и пускането на автомобила в движение. Вещото лице приема разме на щетите

по автомобила по пазарни цени към датата на ПТП -19.08.2019г на 193030лв..В съдебно заседание вещото лице посочва, че ударът е получен в опасната зона за спиране на автомобила като водачът на коня с каруцата е имал възможност да възприеме автомобила когато се е намирал на ръба на пътното платно за движение, да го пропусне и с това да предотврати ПТП. Няма точни данни за скоростта на коня , няма точни данни за дървото колко е отсечено , но не е изкоренено. Ако водачът на коня с каруцата спре точно на ръба на пътното платно за движение и погледне към посоката на автомобила, може да го възприеме. Мястото на удара е около 1.6м от ръба на платното за движение. И при движение от 50км/ч каруцата ще попадне в опасната зона при спиране за автомобила, но тогава ударът с коня би бил не в главата, а в по-задна част.

Въз основа на изложената фактическа обстановка и съобразявайки становището на страните, съдът достигна до следните правни изводи:

Не се спори по делото, че в полза на ищеца срещу ответника е издадена по реда на чл. 410 ГПК заповед за изпълнение за претендираната сума, срещу която в срок е постъпило възражение от длъжника и в изпълнение указанията на съда заявителят в законоустановения преклузивен срок е предявил иск за установяване на вземането, което поражда правния интерес за ищеца от водене на настоящото производство и неговата допустимост.

Правната уредба, съдържаща се в чл. 410, ал.1 КЗ, предвижда че с плащане на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата, или възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 ЗЗД, до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

Възникването на правото на регрес и успешното провеждане на иска с правна квалификация чл. 410, ал.1 КЗ, вр. с чл. 49 ЗЗД се свързва с установяване от ищеца, в условията на пълно и главно доказване, на настъпването на застрахователното събитие в резултат от действието или бездействието на трето лице, на което ответникът е възложил извършването на работа, от което като пряка и непосредствена последица са настъпили вреди в сочения размер, наличието на валидно застрахователно правоотношение между застрахователя и увреденото лице, както и плащане от застрахователя на застрахователното обезщетение.

От събраните в хода на производството свидетелски показания и писмени доказателства се установява настъпването на застрахователното събитие, а именно реализирането на ПТП. По делото се оспорва механизма на ПТП, описан в исковата молба. Съдът кредитира заключението на вещото лице *** Н.А. , описващ точно и ясно мястото на извършеното ПТП, механизъм на ПТП, както и причините за настъпването му. Съдът не приема възражението на ответната страна, че товарният автомобил се е движел със скорост 67 и повече кв/ч. Съдът намира, че констатациите на прокуратурата

относно извършено престъпление или деликт и заключението по АТЕ по ДП №***Г на РУ *** не обвързват гражданския съд. Гражданският съд е обвързан от доказателствата, събрани устно и непосредствено пред него, както и на назначената в настоящото производство САТЕ, при която вещото лице се позовава на свидетелските показания, събрани по настоящото дело, материалите от ДП, касаещи оглед на местопроезшествие и писмените доказателства, представени по настоящото дело. Съдът прима заключението на вещото лице *** А. за пълно, точно, обективно, изготвено върху събраните по делото доказателства. Съдът приема, че причина за процесното ПТП е действието на водача на коня с каруцата. Същият е следвало да управлява така коня, че последния да възприема неговите команди, да спре на ръба на пътното платно, да се огледа/ а не да се доверява само на думите на св.Д./да се увери лично относно движението по асфалтовия път, който пресича от земен път, да не отнема предимството на движещия се по асфалтовия път товарен автомобил. Именно ответникът е имал техническа възможност да предотврати ПТП. Установи се, че по асфалтовия път е имало дупки и че товарният автомобил се е движел с не повече от 60км/ч. Съдът не кредитира твърденията на защитника на ответната страна, че с оглед възрастта и състоянието на ответника същият не е имал възможност за реакция. По делото не се установи някакво необичайно състояние на ответника преди и по време на удара/ напротив, той спокойно е разговарял със св.Д., вместо да се огледа и да се запознае с обстановката непосредствено/, както и че възрастта му е имало отношение с реакциите. Напротив, ответникът е бил на 64 години по време на произшествието, а на тази възраст е обичайно лицето да е в нормална кондиция/както и в случая- няма никакви доказателства в обратна посока/. Показанията на св.В. М. съдът не кредитира, тъй като от една страна са на лице заинтересувано от изхода на делото-внук е на ответника, участник във въпросното ПТП, противоречи си сам на себе си относно положението на каруцата, както и на показанията на другите свидетели и на приложените писмени доказателства относно указването на помощ на лицата в товарния автомобил, изтвъргването на дървото, дебелината му и др. Съдът кредитира показанията на свидетелите Р.и като последователни, непротиворечащи на себе си и на другите писмени доказателства по делото, както и на показанията на св. Давчева и св. Й.. Съдът приема, че ответникът е нарушил разпоредбата на чл.106 ал.1 от ЗДвП, съгласно който водачите на ППС с животинска тяга, на животни или на стада, трябва непрекъснато да направляват животните, така че да не създават пречки за движението. Нарушил е и разпоредбата на чл.49 от ЗДвП, съгласно която когато водач на ППС, което излиза от земен път на път с настилка, е длъжен да пропусне движещите се по пътя с настилка ППС и пешеходци. Съдът приема, че с нарушаването на тези разпоредби при движението си като вода на ППС каруца с кон, ответникът е причина за реализираното ПТП.

Установява се от представената застрахователна полица, че между ищцовото дружество и собственика на процесния лек автомобил е налице

валидно застрахователно правоотношение към датата на настъпване на застрахователното събитие. Доказа се по делото и заплащане от страна на застрахователя на обезщетение в общ размер от 190 106лв. по процесната застрахователна полица.

Що се отнася до настъпването на вреди, като резултат от реализираното вредоносно събитие, констатираните от застрахователя повреди се доказват от намиращите се в пълно съответствие с неоспореното от страните заключение на съдебната автотехническа експертиза и събрани писмени доказателства по застрахователната преписка. Съобразно заключението на вещото лице, уврежданията са в причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП. Налице е „тотална щета“ на автомобила, причинена от процесното ПТП.

По настоящото дело се претендира частичен иск от общото заплатено обезщетение по застрахователната преписка, ведно със законната лихва от подаване на заявлението по чл.410 от ГПК до окончателното изплащане. Съдът с оглед гореизложеното намира, че предявеният иск е основателен и доказан. Безспорно се доказва заплащането на пълната сума по иска. Няма никакви основания за нейното намаление или изменение. Следва да бъде уважена изцяло предявената претенция от ищеца.

С оглед изхода на спора и отправеното искане в петитума на исковата молба за произнасяне по направените по делото разноси и съгласно задължителните указания, дадени с т.12 на ТР 4/2013 г. на ВКС, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сторените в заповедното производство разноси за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер от 620лв. , от които 100лв. платена ДТ и 520лв. платено адвокатско възнаграждение, както и сторените в исково производство разноси в размер от 560лв., представляващи 100лв. платена ДТ, 60лв. платено възнаграждение за свидетели, 400лв. платено възнаграждение за вещо лице по представен списък за разноси по чл.80 от ГПК.

На основание чл.236 ал.1 т.7 от ГПК банковата сметка, по която следва да се преведат присъдените суми след влизане в сила на решението в полза на ищеца е: IBAN: ***, BIC: ***, „***“.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иск с правно основание чл.415ал.1 вр чл.422 от ГПК вр чл.410 ал.1 т.1 от КЗ,вр чл.86 от ЗЗД, че **Г. И. М.** с ЕГН ***** от *** дължи на **ЗАД „Б. В. И. Г.“ АД**, с ЕИК***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано заедно от изпълнителните директори **Н. Д. Ч.** и **Т. И. И.**, с процесуален представител **адв.П. А.** от АК *** сумата от 5000лв./ пет хиляди лева/ , представляваща част от платеното обезщетение общо в размер на 190106лв. на основание застрахователен

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, **Г. И. М.** с ЕГН *****, от *** да заплати на **Зад „Б. В. И. Г.“ АД**, с ЕИК***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано заедно от изпълнителните директори **Н. Д. Ч.** и **Т. И. И.** направените разноски по заповедното производство по ЧГрД№***Г на *РС от **620лв./шестотин и двадесет лева/**, както и направени разноски по настоящото гражданско дело в размер на **560лв./ петстотин и шестдесет лева/**.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Велико Търново в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

11